

[Jens Møller.]

forsøgt indført på vores læreanstalter, aldrig rigtig er kommet til at fungere, fordi det kun har været et fåtal af politisk aktive studenter, der har taget del i det. Derved er demokratiet kommet til at fungere som en slags mindretalsdiktatur, og det er jo i sig selv ødelæggende for demokratiet.

SFs ordfører kom med en lang række begrundelser for, hvorfor man ønskede disse aktioner, og forklarede, hvor fortvivlet man var over situationen. Det er muligt, det er rigtigt. Det skal jeg ikke benægte, men sagen er jo bare den, at hvis hver gruppe i befolkningen, der af den ene eller den anden grund følte sig trådt for nær eller følte, at deres interesser ikke blev tilgodeset tilstrækkeligt, f.eks. følte, at de skulle betale for meget i skat osv., forfaldt til den slags metoder, hvor man satte sig ud over loven, ja, så ville vort demokrati ganske enkelt ikke kunne fungere, for det er en af forudsætningerne for et demokrati, at de store og brede grupper af befolkningen ønsker at overholde lovene.

Specielt med hensyn til Berlingske Tidende er der jo forholdsvis ro i øjeblikket. Det er der vel ikke grund til at være så forfærdelig glad for, for den ro er vel mere en døds ro, end den er livets ro, men skulle der opstå den situation, at der kommer nye blokader, hvor man anvender fysisk blokade og andre ulovlige midler, må vi så sandelig vente af regeringen, at man griber ind aldeles omgående, at der ikke kan gå flere dage, inden tingene kan få lov at fungere naturligt igen.

Med hensyn til de højere læreanstalter gælder, at vi har en god og gammel tradition for selvstyre på disse højere læreanstalter. Det er en tradition, som vi meget nødig skulle pille ved, men man må jo gøre sig klart, at når grupper af studerende anvender sådanne midler, som de har gjort i den sidste tid, er de med til at underminere dette selvstyre, fordi resten af befolkningen uvilkårligt må stille sig dette spørgsmål: kan universiteterne og de højere læreanstalter klare situationen selv? Der er nok flere og flere mennesker i dette land, der siger til sig selv i disse dage, at det kan de åbenbart ikke.

Derfor er det vigtigt, at vi fra statsmagtens side giver dem den nødvendige opbakning, sætter dem i besiddelse af de nødvendige midler til at bringe de ulovlige besættelser til ophør hurtigst muligt, for hvis ikke det lykkes, må vi

nok se i øjnene, at selvstyret på universiteterne er dødsdømt. Vi ser jo, hvordan der allerede her i dag fra ét partis side er fremsat en dagsorden, der foreslår, at man midlertidigt skal afskaffe dette selvstyre.

Jeg kan i den forbindelse nævne som en positiv ting, at undervisningsministeren har bedt om, at man indhenter navne på dem, der har deltaget i disse demonstrationer, i disse besættelser, så den rette instans er i besiddelse af disse navne. Det tror jeg er noget godt og rigtigt; det giver en vis orden i tingene.

Men hvis læreanstalterne ikke selv kan klare det her, må vi komme dertil, at vi må kræve, at regeringen griber ind, og det er et spørgsmål, om ikke vi er nået dertil nu. I kristeligt folkeparti mener vi faktisk, at vi var nået dertil allerede for nogle dage siden, at det er på høje tid, at disse ulovligheder bliver bragt til ophør. Nu er der jo heldigvis noget, der tyder på, at de holder op af sig selv i løbet af i dag. Men hvis det ikke sker, er det helt nødvendigt, at man fra regeringens side for alvor griber ind her. For disse besættelser er jo både meningsløse og skadelige.

Man må jo da forstå, at regering og folketing ikke hverken vil eller kan lade sig diktere, ligegyldig hvilke ulovlige metoder man anvender. Jeg ved godt, at det somme tider i pressen er blevet lagt ud, som om man har ladet sig diktere. Men lad os tage et meget nærliggende eksempel: for kort tid siden var der en stor demonstration af skoleelever herudenfor, som ønskede flere timer. Dagen efter stod der i store dele af pressen, at det havde de altså opnået ved denne demonstration. Sandheden var jo, at det var vedtaget herinde, inden demonstrationen overhovedet blev til noget. Det faldt sammen i tid, og så blev det altså udlagt som årsag og virkning, skønt det ikke var det. Det er en kendsgerning, at alle ansvarlige partier i dette folketing er helt klar over, at vi ikke må lade os diktere af den slags ting, det ville være ganske forfærdelig underminerende. Og mon ikke de studerende er klar over det? Jeg tror det.

For det andet er det skadeligt på grund af de konsekvenser, det giver over for de kammere, der ikke kan studere, der ikke kan komme til eksamen, og de konsekvenser over for samfundet, jeg har nævnt ved tidligere lejligheder.

De er altså meningsløse og skadelige. Mon ikke de studenter, som jeg sagde før, der udgør denne besættelsesmagt, ved det, og hvis de ved